

Forfatter: von Merbitz, Benedict Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: von Merbitz, Benedict Christian (1819-12-24)

Citation: von Merbitz, Benedict Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: von Merbitz, Benedict Christian (1819-12-24)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 55. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000039.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn d. 24 Decbr. 1819.

— — Til Gjengjæld for Calenderen tager jeg mig den Frihed at bede Dem ikke forsmaa vedfølgende Dunk Norske Ansjoser. Den har i det Mindste den Fortjeneste at være ei Produkt af Deres gamle Fædreland, som i min Ungdom skjænkede mig adskillige inderlig brave Venner, der nu deels ere døde, deels døde for mig, siden de ere bosatte høit oppe paa hiin Side Dovre Fjeldet.

Det glæder mig, at De finder Fornøielse i mine smaae Nyheder; det er i disse Tider, hvor man mangesteds er saa villig til at give Brevene Aabning, vanskeligt at melde noget interessant, helst naar dette kun grunder sig paa Gisninger og løse Rygter. Saaledes er det blot min Gisning, som jeg i Fortrolighed vil melde Dem, at den gamle Nar, som De formoder at være Blicherolsen, er den saakaldede Theater-Wedel, hvis Stiil jeg syntes at gjenkjende og som har saa gode Connexioner i Norge. — —

s. 56 De veed af Aviserne, at Deres værdige Chef har faaet Andreas Ordenen, hvilket har været ham og især hans Gemalinde en overvættets Glæde, da det er en Triumph over hans Russiske Svogere. En Gratulation i denne Anledning vil være hende upaatvivlelig en stor Glæde at faae fra Deres Haand. Til Reciprocitet for den Blome givne Anna Orden har Nicolai for nogle Dage siden faaet Dannebrogens Storkors, hvorover han er færdig at hoppe af Glæde. Det er ogsaa megen Lykke for en Mand, der er saa ung i Carrièren. Man siger, at Yznardi er færdig at briste af Jalousie, og Gud veed, om det er ham eller hvem anden, der har udfpredt det Rygte, at han til Geburtsdagen skulde faae samme Decoration. De har sagtens hørt tale om det brillante Bal han gav i Anledning af sin Konges Formæling. Dronningen, som bivaanede det i 2 Timer, var særdeles naadig, endog imod mit ringe Individ. H. M. Kongen samt Kronprindsessen dandsede hele Natten og morede sig saa godt, at de ikke forlode Ballet førend efter Kl. 5 om Morgenen. Dandsegulvet var saa glat, at iblandt andre den svære Frøken Dreyer faldt paa sine Knæe for Prinds Ferdinand, som blev saa forbauset derover, at han glemte at hjælpe hende op. — Da De, Høistærede, efterhaanden bliver fremmed i Deres Fædreland, saa er det maaskee ikke overflødigt at bemærke, at fra det Øieblik, man ved landsfordærvelige Operationer satte eller bragte Quartals Coursen til pari, blev Ordet Sølv Værdie profcriberet og hedder nu Sølv, som dog for Øieblikket er forbandet forskjelligt fra rede Sølv. En Distinction, som man nøie maae agte paa, og som skal have narret mere end een, der ikke kunde fatte, at Sølv betyder Papiir. Nathansons sidste Negotiation i Hamborg skal ikke være lykkedes og han nu være dragen til Bremen, for at see, om det maaskee der kunde gaae bedre. Ministeriet lover sig meget af det nu snart i Trykken forventede National-Bank-Regnskab; jeg ønsker hjertelig, at dets Forventning maae opfyldes.

s. 57 Men lad dem nu end bevise, at der kun ere 28 Millioner Rbd. Sedler tilbage, saa er denne Sum dog meget for stor til at Folk skulde være tilbøielige til at ansee dette Papir lige med Sølv, saasnart der af Mangel paa Udførsel af Landets Producter er Mangel paa dette Metal eller dets Equivalent i Hamb. Beo. Denne Mangel paa Afsætning af Landets Kornvarer er det, som pincer Coursen. ei Slags Trøst er det, at det endnu gaaer meget værre med den Svenske Cours, som for Tiden staaer paa Hamborg i 138. Apropos: Hvorledes gik det Mesmer? Har man narret ham, eller have Svenskerne holdt deres ham givne Løfte? — —